

Sygn. akt VII Kp 91/15

(1 Ds 2246/14)

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Banasiuk

Protokolant st.sekr.sąd. Agnieszka Kuc

Przy udziale Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 r. na posiedzeniu

w sprawie przeciwko T. B. podejrzanemu o to, że w dniu 21 listopada 2014 r. w na ulicy (...) w S., woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej.(...) i jadąc prawym pasem ulicy (...) w kierunku ulicy (...), nie zachował szczególnej ostrożności w momencie zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych i nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu przechodzącemu przez to przejście dla pieszych z lewej na prawą stronę drogi patrząc z miejsca kierowcy pojazdu R. (...), w wyniku czego potrafił pieszego B. S., który wskutek zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci: złamania szyjki kości ramiennej prawej, złamania kości twarzoczaszki: zatoki szczękowej, łuku jarzmowego, kości czołowej i skroniowej po stronie lewej, rany tłuczonej głowy okolicy czołowej lewej, złamania żebra 4 po stronie prawej, które należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

zażalenia pokrzywdzonego B. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Siedlcach z dnia 24 lutego 2015 r. o umorzeniu dochodzenia

na podstawie art. 306 § 2 kpk w zw. z art. 465 § 2 kpk i w zw. z art. 437 § 1 kpk

postanawia:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2015 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Siedlcach umorzył dochodzenie w sprawie przeciwko T. B. podejrzanego o to, że w dniu 21 listopada 2014 r. w na ulicy (...) w S., woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej.(...) i jadąc prawym pasem ulicy (...) w kierunku ulicy (...), nie zachował szczególnej ostrożności w momencie zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych i nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu przechodzącemu przez to przejście dla pieszych z lewej na prawą stronę drogi patrząc z miejsca kierowcy pojazdu R. (...), w wyniku czego potrafił pieszego B. S., który wskutek zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci: złamania szyjki kości ramiennej prawej, złamania kości twarzoczaszki: zatoki szczękowej, łuku jarzmowego, kości czołowej i skroniowej po stronie lewej, rany tłuczonej głowy okolicy czołowej lewej, złamania żebra 4 po stronie prawej, które należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni tj. o czyn z art. 177 § 1 kk – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art.17 § 1 pkt 2 kpk).

Postanowienie to zaskarżył pokrzywdzony B. S.. Z treści zażalenia wynika, iż nie zgadza się on z podjętą decyzją i wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oskarżenie T. B. o popełnienie czynu z art.177 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Prokurator prawidłowo ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy i wyciągnął z niego właściwe wnioski.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, iż T. B. nie miał możliwości uniknięcia wypadku, a bezpośrednią przyczyną zaistniałego wypadku było niebezpieczne zachowanie się pieszego B. S. tj. jego przemieszczenie na jezdnię w sytuacji, gdy nie istniała możliwość udzielenia mu pierwszeństwa przez kierowcę, nawet po rozpoczęciu gwałtownego hamowania. Nadto zauważyć należy, iż T. B. poruszał się z prędkością dopuszczalną, co wynika z zeznań jadącego za nim innego kierowcy G. P. oraz wywołanej opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, a jego reakcja nie była spóźniona, w związku z czym nie przyczynił się on do zaistnienia przedmiotowego zdarzenia.

Niezasadne jest twierdzenie skarżącego, iż przechodził przez jezdnię z lewej strony na prawą, patrząc z punktu widzenia kierującego, bowiem opinia biegłego w tym zakresie jednoznacznie wskazuje, iż pokrzywdzony pieszy poruszał się ze strony prawej na lewą w stosunku do jazdy samochodu, bowiem uderzenie pieszego przez nadwozie samochodu nastąpiło od strony bocznej i w lewą część głowy opiniowanego w odległości około 1 metra od prawej krawędzi jezdni.

Z uwagi na powyższe Sąd stwierdził, iż zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i postanowił jak na wstępie.